

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การค้นคว้าแบบอิสระนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของครูและผู้บริหารที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนเอกชนอำเภอเมืองเชียงใหม่ และเพื่อศึกษาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนเอกชน โดยได้กำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาที่ต้องการจะศึกษาตามกรอบเนื้อหาในการศึกษาเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจ ความคิดเห็น ความรู้สึกและความต้องการในการจัดการเรียนร่วมในเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ รวมทั้งปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะในการจัดการเรียนร่วม

ผู้ศึกษาทำการคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายโดยวิธีแบบเจาะจงจากโรงเรียนเอกชน กล่าวคือ กลุ่มเป้าหมายผู้บริหารคือผู้ที่ดำรงตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายวิชาการ ส่วนกลุ่มเป้าหมายที่เป็นครูคือผู้ที่รับผิดชอบการสอนนักเรียน โดยตำแหน่งหัวหน้างานการศึกษาพิเศษหรืองานแนะแนวรวมเป็นโรงเรียนละ 2 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลเป็น แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติของครูและผู้บริหารที่มีต่อเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษและการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียน ซึ่งผู้ศึกษาได้ทำการวิเคราะห์แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพของกลุ่มเป้าหมาย ตารางที่ที่ 1 ถึงตารางที่ที่ 6

ส่วนที่ 2 ผลการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของกลุ่มเป้าหมาย ตารางที่ที่ 7 ถึงตารางที่ที่ 9

ส่วนที่ 3 ผลการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของกลุ่มเป้าหมาย ตารางที่ที่ 10 ถึงตารางที่ 14

ส่วนที่ 4 ผลการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะของกลุ่มเป้าหมายในตารางที่ที่ 15 ถึงตารางที่ที่ 18

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มเป้าหมายจำแนกตามตำแหน่งงาน (N=38)

ตำแหน่งงาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ผู้บริหาร	19	50
ครูผู้สอน	17	44.7
อื่น ๆ (ครูผู้ช่วย)	2	5.3
รวม	38	100

จากตารางที่ 2 แสดงจำนวนกลุ่มเป้าหมายมีจำนวนทั้งหมด 38 คน เป็นผู้บริหาร จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 50 เป็นครูผู้สอน จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 44.7 และเป็นบุคลากรประเภทอื่นอีก 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.3 ซึ่งพบว่ากลุ่มเป้าหมายเป็นระดับผู้บริหาร มีจำนวนมากที่สุด

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายจำแนกตามเพศ (N=38)

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
หญิง	6	15.8
ชาย	32	84.2
รวม	38	100

จากตารางที่ 3 แสดงจำนวนกลุ่มเป้าหมายมีจำนวนทั้งหมด 38 คนเป็นเพศหญิง จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 เป็นเพศชาย จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 84.2 ซึ่งพบว่ากลุ่มเป้าหมายที่มีจำนวนมากที่สุดเป็นเพศชาย

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมายจำแนกตามระดับการศึกษา (N= 38)

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ปริญญาตรี สาขาการศึกษาพิเศษ	1	2.6
ปริญญาตรี สาขาการประถมศึกษา	24	63.2
ปริญญาโท สาขาการศึกษาพิเศษ	1	2.6
ปริญญาโท สาขาบริหารการศึกษา	11	28.9
ปริญญาเอก สาขาภาษาไทย	1	2.6
ปริญญาเอก สาขาการศึกษาพิเศษ	0	0
รวม	38	100

จากตารางที่ 4 แสดงจำนวนกลุ่มเป้าหมายมีจำนวนทั้งหมด 38 คน เป็นผู้ที่มิระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีสาขาการศึกษาพิเศษ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 ปริญญาตรีสาขาการประถมศึกษาจำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 63.2 ปริญญาโทสาขาการศึกษาพิเศษจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 ปริญญาโทสาขาบริหารการศึกษา จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 28.9 ปริญญาเอกสาขาภาษาไทย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 2.6 และไม่ปรากฏผู้เรียนปริญญาเอก สาขาการศึกษาพิเศษ ซึ่งพบว่ากลุ่มเป้าหมายที่มีจำนวนมากที่สุดเป็นผู้ที่มีระดับการศึกษาระดับปริญญาตรีและจบสาขาอื่นที่ไม่ใช่สาขาการศึกษาพิเศษ

ตารางที่ 5 แสดงระยะเวลาหรือประสบการณ์ในการทำงานด้านการศึกษาพิเศษของกลุ่มเป้าหมาย (N=38)

ระยะเวลา (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
น้อยกว่า 3 ปี	25	65.79
3.1 - 6	5	13.16
6.1 - 9	2	5.26
9 ปีขึ้นไป	6	15.79
รวม	38	100

จากตารางที่ 5 แสดงจำนวนกลุ่มเป้าหมายมีจำนวนทั้งหมด 38 คนส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การเรียนการสอนด้านการศึกษาพิเศษระหว่างช่วงอายุ 0-3 ปี จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 65.79 มากเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาเป็นผู้ที่มีประสบการณ์การทำงานด้านการศึกษาพิเศษระหว่างช่วงอายุ 9 ปีขึ้นไป จำนวน 6 คนคิดเป็นร้อยละ 15.79 และประสบการณ์ในการทำงานด้านการศึกษาพิเศษระหว่าง 3.1-6 ปี จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 13.16 เป็นลำดับที่ 3 ส่วนลำดับสุดท้ายเป็นผู้ที่มีประสบการณ์การเรียนการสอนด้านการศึกษาพิเศษระหว่างช่วงอายุ 6.1-9 ปี จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 5.26

ตารางที่ 6 แสดงความจำเป็นเกี่ยวกับการรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเข้ามาเรียนร่วมในชั้นเรียนของกลุ่มเป้าหมาย (N= 38)

ความจำเป็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ (%)
ต้องการ	28	73.7
ไม่ต้องการ	10	26.3
รวม	38	100

จากตารางที่ 6 แสดงจำนวนกลุ่มเป้าหมายมีจำนวนทั้งหมด 38 คน เป็นโรงเรียนที่ต้องการรับนักเรียนเข้าเรียนร่วมด้วยจำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 73.7 และไม่ต้องการรับนักเรียนเข้าเรียนร่วมด้วยจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 ซึ่งพบว่ากลุ่มเป้าหมายส่วนมากเห็นด้วยเกี่ยวกับการต้องการรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเข้ามาเรียนร่วมในชั้นเรียน

ตารางที่ 7 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรู้ความเข้าใจของกลุ่มเป้าหมายในการสอนเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียน

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	การประเมินค่า
ครู	23	28	23.9	1.32	ความรู้มาก
ผู้บริหาร	21	26	23.68	1.56	ความรู้มาก

จากตารางที่ 7 แสดงจำนวนกลุ่มเป้าหมายมีความรู้ที่แตกต่างกัน โดยครูมีความรู้ความเข้าใจในการสอนเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนเอกชน อยู่ในระดับน้อย โดยครูกลุ่มเป้าหมายจะมีคะแนนสูงสุดที่ 28 คะแนน และต่ำสุดที่ 23 คะแนน และมีคะแนนค่าเฉลี่ยที่ 23.9 ประเมินค่าอยู่ในระดับความรู้มาก ส่วนผู้บริหารจะมีคะแนนสูงสุดที่ 26 คะแนน และต่ำสุดที่ 21 คะแนน มีคะแนนค่าเฉลี่ยที่ 23.68 ประเมินค่าอยู่ในระดับความรู้มาก

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มเป้าหมาย เกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของครูและผู้บริหารในการสอนเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียน จำแนกตามระดับความรู้

ระดับความรู้	ครู		ผู้บริหาร	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
มีความรู้มากที่สุด	0	0	7	37
มีความรู้มาก	19	100	12	63
มีความรู้ปานกลาง	0	0	0	0
มีความรู้น้อย	0	0	0	0
มีความรู้น้อยที่สุด	0	0	0	0
รวม	19	100	19	100

จากตารางที่ 8 แสดงจำนวนกลุ่มเป้าหมายมีระดับความรู้เข้าใจในการสอนเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเรียนร่วมใน โรงเรียนเอกชน ที่ใกล้เคียงกัน โดยครมมีความรู้ระดับมาก จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 100 และผู้บริหารที่มีความรู้มากที่สุด จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 37 โดยมีผู้บริหารที่มีความรู้ระดับมาก จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 63

ตารางที่ 9 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มความรู้ความเข้าใจในแต่ละกลุ่มของกลุ่มเป้าหมายในการสอนเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเรียนร่วมใน โรงเรียน

กลุ่มความรู้ความเข้าใจ	กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)	การประเมินค่า
กลุ่มกฎหมาย	ครู	10.42	0.82	ความรู้มากที่สุด
	ผู้บริหาร	9.63	0.67	ความรู้มากที่สุด
กลุ่มรูปแบบและเทคนิคการสอน	ครู	9.00	1.17	ความรู้มาก
	ผู้บริหาร	9.63	1.27	ความรู้มาก
กลุ่มกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ และสิ่งแวดล้อม	ครู	4.53	0.94	ความรู้มาก
	ผู้บริหาร	4.42	0.82	ความรู้มาก

จากตารางที่ 9 แสดงจำนวนกลุ่มเป้าหมายมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลุ่มกฎหมายในระดับมากที่สุด โดยครมมีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ 10.42 ผู้บริหารมีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ 9.63 ส่วนกลุ่มในเรื่องรูปแบบและเทคนิคการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนทั้งครูและผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกลุ่มกฎหมายในระดับมาก โดยครมมีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ 9.00 ผู้บริหารมีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ 9.63 และกลุ่มกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ และสิ่งแวดล้อมพบว่าครูและผู้บริหารจะมีความรู้ในระดับมากเท่ากัน โดยครมมีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ 4.53 และผู้บริหารมีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ 4.42

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในทัศนคติของกลุ่มเป้าหมาย
ต่อการสอนเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียน

กลุ่มผู้ให้ข้อมูล	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (SD)	การประเมินค่า
ครู	51.16	4.93	ทัศนคติดี
ผู้บริหาร	50.11	6.72	ทัศนคติดี

จากตารางที่ 10 แสดงผลค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในทัศนคติของกลุ่มเป้าหมายต่อการสอนเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียน ซึ่งทั้งครูและผู้บริหารมีทัศนคติที่ดีต่อการสอนเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียน โดยครูมีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ 51.16 ผู้บริหารมีค่าคะแนนเฉลี่ยที่ 50.11

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนและร้อยละของการตอบถูกและผิดในด้านความรู้ความเข้าใจ
ตามรายชื่อของผู้บริหาร (N=19)

ข้อความรู้	ผู้บริหาร (N=19 คน)			
	ตอบผิด (0 คะแนน)		ตอบถูก (1 คะแนน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ควร จะต้องประเมินความสามารถของเด็กก่อน	1	5.3	18	94.7
2. การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ควร เรียนเป็นกลุ่มจะได้ผลเรียนดีกว่าเป็นรายบุคคล	10	52.6	9	47.4
3. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้อาจมีเฉพาะบาง ด้าน หรือหลาย ๆ ด้านรวมกัน ดังนั้นการสอนที่เน้น การใช้ประสบการณ์รอบตัวจะช่วยให้เด็กเกิดการ เรียนรู้ด้วยตนเอง	3	15.8	16	84.2
4. การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ควร ได้รับการจัดหลักสูตรที่เหมาะสมกับปัญหาเด็ก แต่ละคน	15	78.9	4	21.1

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อความรู้	ผู้บริหาร (N=19 คน)			
	ตอบผิด (0 คะแนน)		ตอบถูก (1 คะแนน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
5. การสอนซ่อมเสริมเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ควรเน้นเรื่องการอ่าน การเขียน การสะกดคำ และคณิตศาสตร์	7	36.8	12	63.2
6. การสอนเด็กที่มีความบกพร่องด้านการได้ยินต้องใช้ภาษามือเท่านั้นเด็กจึงจะเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพ	4	21.1	15	78.9
7. เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่จะเรียนรวมในโรงเรียนจะต้องสูญเสียการได้ยินในระดับน้อย	4	21.1	15	78.9
8. การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินควเน้นเกี่ยวกับเรื่องการใช้ภาษาในการสื่อสาร	16	84.2	3	15.8
9. การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ถ้าเด็กมีเครื่องมือช่วยฟังใส่จะทำให้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพมาก	0	0.0	19	100.0
10. เด็กที่มีสภาวะสมาธิสั้นจะวอกแวกและหันเหความสนใจง่าย ควรจัดที่นั่งในห้องเรียน โดยให้เด็กนั่งอยู่ด้านหลังสุดเพื่อลดสิ่งเร้าที่จะมารบกวนสมาธิ	1	5.3	18	94.7
11. การสอนเด็กที่มีสมาธิสั้นในบางครั้งต้องให้แบบฝึกหัดง่าย ๆ ก่อนเพื่อเป็นการเพิ่มแรงจูงใจในการเรียน	0	0.0	19	100.0
12. กิจกรรมการเรียนการสอนที่จะใช้ในการสอนเด็กที่มีภาวะสมาธิสั้นต้องง่ายมีหลายขั้นตอนค่อนข้างซับซ้อนเพื่อให้เด็กรู้สึกท้าทายและอยากค้นหา	6	31.6	13	68.4
13. การสอนเด็กที่มีปัญหาด้านการเขียนที่ไม่สามารถเขียนให้อยู่ในบรรทัดเดียวได้ ควรทำเส้นบรรทัดให้หนาและเว้นระยะห่างระหว่างบรรทัดให้มากกว่าปกติ	2	10.5	17	89.5

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อความรู้	ผู้บริหาร (N=19 คน)			
	ตอบผิด (0 คะแนน)		ตอบถูก (1 คะแนน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
14. การสอนเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านควรเริ่มจากการสอนสะกดคำก่อนมีผลดีกว่าการสอนแบบจำคำ	15	78.9	4	21.1
15. การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาควรใช้สื่อการเรียนการสอนที่ชัดเจนและดึงดูดความสนใจมากกว่าเด็กทั่วไป	0	0.0	19	100.0
16. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจะมีปัญหาการเรียนแบบได้หน้าลืมหลัง ดังนั้นการสอนแบบบูรณาการจะไม่ได้ผลต้องเน้นสอนเฉพาะวิชาและใช้วิธีสอนแบบซ้ำหลายครั้ง เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น	16	84.2	3	15.8
17. การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาควรสอนตามขั้นตอนของงานที่แยกย่อยเนื้อหาตามลำดับจากง่ายไปหายาก และไม่ซับซ้อน	0	0.0	19	100.0
18. การเลือกสื่อการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาควรเลือกให้เหมาะสมกับอายุสมอง ไม่ใช่อายุตามปฏิทิน	0	0.0	19	100.0
19. การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาต้องสอนด้วยหลักสูตรเดียวกับเด็กทั่วไปเพราะจะเกิดการแบ่งแยก	13	68.4	6	31.6
20. การอธิบายให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาควรใช้คำพูดที่ชัดเจนและประโยคสั้น ๆ ไม่ซับซ้อนเพื่อให้เด็กเข้าใจง่าย	0	0.0	19	100.0
21. การจัดให้คนพิการได้เข้าศึกษาในระบบการศึกษาทั่วไป ทุกระดับและหลากหลายรูปแบบเป็นไปตามแบบการจัดการเรียนร่วม	1	5.3	18	94.7

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อความรู้	ผู้บริหาร (N=19 คน)			
	ตอบผิด (0 คะแนน)		ตอบถูก (1 คะแนน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
22. คนไทยทุกคนมีสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา โดยรัฐต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกัน ในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า 12 ปี และรวมทั้งผู้พิการด้วย	0	0.0	19	100.0
23. คนพิการสามารถเลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบ และรูปแบบการศึกษาได้	0	0.0	19	100.0
24. การจัดการศึกษาพิเศษในสถานศึกษาต้องได้ มาตรฐานและมีการประกันคุณภาพการศึกษา มีการจัดหลักสูตรกระบวนการ การทดสอบทาง การศึกษา ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพระราช บัญญัติการศึกษาสำหรับผู้พิการ พ.ศ. 2551 และ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542	1	5.3	18	94.7
25. การจัดทำหลักสูตรการศึกษาระดับต่าง ๆ ต้องมี ลักษณะที่หลากหลาย ให้จัดตามความเหมาะสม ของแต่ละระดับ โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของ บุคคลให้เหมาะสม	0	0.0	19	100.0
26. สถานศึกษาในทุกสังกัดต้องจัดให้มีการทำ แผนการจัดแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยให้ สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นพิเศษของคน พิการแต่ละคน	3	15.8	16	84.2
27. การจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการในการจัด การศึกษา ให้ยึดหลักการมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัวยุวมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบัน ศาสนา สถานประกอบการ และสถาบันอื่น ๆ ร่วมด้วย	1	5.3	18	94.7

ตารางที่ 11 (ต่อ)

ข้อความรู้	ผู้บริหาร (N=19 คน)			
	ตอบผิด (0 คะแนน)		ตอบถูก (1 คะแนน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
28. การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขตพื้นที่การศึกษา และให้มีการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการและทุพพลภาพ	1	5.3	18	94.7
29. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีหน้าที่ดำเนินการจัดการศึกษา การจัดการเรียนร่วม การนิเทศ กำกับ ติดตาม อย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง	0	0.0	19	100.0
30. การจัดการศึกษาให้ยึดหลักการศึกษาดลอดชีวิต ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และการพัฒนาสาระกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นปออย่างต่อเนื่อง	0	0.0	19	100.0

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่า มีจำนวนกลุ่มเป้าหมาย 19 คน พบว่าผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจในการสอนเด็กที่มีความต้องการเป็นพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียน โดยตอบคำถามถูก ร้อยละ 50 ขึ้นไป ในเรื่องของความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน รูปแบบ และเทคนิคการสอน รวมทั้งกิจกรรมยกเว้นเรื่องการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ควรเรียนเป็นกลุ่มจะได้ผลเรียนดีกว่าเป็นรายบุคคลการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ควรได้รับการจัดหลักสูตรที่เหมาะสมกับปัญหาเด็กแต่ละคน การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินควมนเน้นเกี่ยวกับเรื่องการใช้ภาษาในการสื่อสาร การสอนเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านควรเริ่มจากการสอนสะกดคำก่อนมีผลดีว่าการสอนแบบจำคำ เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจะมีปัญหาการเรียนแบบได้น้ำลิมหลัง ดังนั้นการสอนแบบบูรณาการจะไม่ได้ผลต้องเน้นสอนเฉพาะวิชาและใช้วิธีสอนแบบซ้ำ

หลายครั้ง เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาต้องสอนด้วยหลักสูตรเดียวกับเด็กทั่วไปเพราะจะเกิดการแบ่งแยก ซึ่งมีคะแนนน้อยกว่าร้อยละ 50 แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารมีความรู้ความเข้าใจในการสอนเด็กที่มีความต้องการเป็นพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนในเกณฑ์ที่ดี

ตารางที่ 12 แสดงจำนวนและร้อยละของการตอบถูกและผิดในด้านความรู้ความเข้าใจตามรายชื่อของครู (N=19)

ข้อความรู้	ครู (N=19)			
	ตอบผิด (0 คะแนน)		ตอบถูก (1 คะแนน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ควรจะต้องประเมินความสามารถของเด็กก่อน	1	5.3	18	94.7
2. การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ควรเรียนเป็นกลุ่มจะได้ผลเรียนดีกว่าเป็นรายบุคคล	6	31.6	13	68.4
3. เด็กที่มีปัญหาทางการเรียนรู้จะมีปัญหาเฉพาะบางด้านหรือหลายๆ ด้านรวมกัน ดังนั้นการสอนที่เน้นการใช้ประสบการณ์รอบตัวจะช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	1	5.3	18	94.7
4. การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ควรได้รับการจัดหลักสูตรที่เหมาะสมกับปัญหาเด็กแต่ละคน	16	84.2	3	15.8
5. การสอนซ่อมเสริมเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ควรเน้นเรื่องการอ่าน การเขียน การสะกดคำ และคณิตศาสตร์	5	26.3	14	73.7
6. การสอนเด็กที่มีความบกพร่องด้านการได้ยินต้องใช้ภาษามือเท่านั้นเด็กจึงจะเรียนรู้ได้เต็มศักยภาพ	6	31.6	13	68.4
7. เด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินที่จะเรียนรวมในโรงเรียนจะต้องสูญเสียการได้ยินในระดับน้อย	6	31.6	13	68.4
8. การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยินควมนเน้นเกี่ยวกับเรื่องการใช้ภาษาในการสื่อสาร	11	57.9	8	42.1

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ข้อความรู้	ครู (N=19)			
	ตอบผิด (0 คะแนน)		ตอบถูก (1 คะแนน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
9. การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ถ้าเด็กมีเครื่องมือช่วยฟังใส่จะทำให้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพมาก	1	5.3	18	94.7
10. เด็กที่มีสภาวะสมาธิสั้นจะวอกแวกและหันเหความสนใจง่าย ควรจัดที่นั่งในห้องเรียน โดยให้เด็กนั่งอยู่ด้านหลังสุดเพื่อลดสิ่งเร้าที่จะมารบกวนสมาธิ	1	5.3	18	94.7
11. การสอนเด็กที่มีสมาธิสั้นในบางครั้งต้องให้แบบฝึกหัดง่ายๆ ก่อนเพื่อเป็นการเพิ่มแรงจูงใจในการเรียน	0	0.0	19	100.0
12. กิจกรรมการเรียนการสอนที่จะใช้ในการสอนเด็กที่มีภาวะสมาธิสั้นต้องง่ายมีหลายขั้นตอนก่อนข้างซับซ้อนเพื่อให้เด็กรู้สึกท้าทายและอยากค้นหา	6	31.6	13	68.4
13. การสอนเด็กที่มีปัญหาด้านการเขียนที่ไม่สามารถเขียนให้อยู่ในบรรทัดเดียวได้ ควรทำเส้นบรรทัดให้หนาและเว้นระยะห่างระหว่างบรรทัดให้มากกว่าปกติ	1	5.3	18	94.7
14. การสอนเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านควรเริ่มจากการสอนสะกดคำก่อนมีผลดีกว่าการสอนแบบจำคำ	13	68.4	6	31.6
15. การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาควรใช้สื่อการเรียนการสอนที่ชัดเจนและดึงดูดความสนใจมากกว่าเด็กทั่วไป	4	21.1	15	78.9
16. เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจะมีปัญหาการเรียนแบบได้หน้าลืมหลัง ดังนั้นการสอนแบบบูรณาการจะไม่ได้ผลต้องเน้นสอนเฉพาะวิชาและใช้วิธีสอนแบบซ้ำหลายครั้ง เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้น	14	73.7	5	26.3
17. การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาควรสอนตามขั้นตอนของงานที่แยกย่อยเนื้อหาตามลำดับจากง่ายไปหายาก และไม่ซับซ้อน	1	5.3	18	94.7

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ข้อความรู้	ครู (N=19)			
	ตอบผิด (0 คะแนน)		ตอบถูก (1 คะแนน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
18. การเลือกสื่อการสอนสำหรับเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาควรเลือกให้เหมาะสมกับอายุสมองไม่ใช่อายุตามปฏิทิน	0	0.0	19	100.0
19. การสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาต้องสอนด้วยหลักสูตรเดียวกับเด็กทั่วไปเพราะจะเกิดการแบ่งแยก	15	78.9	4	21.1
20. การอธิบายให้เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาควรใช้คำพูดที่ชัดเจนและประโยคสั้น ๆ ไม่ซับซ้อนเพื่อให้เด็กเข้าใจง่าย	0	0.0	19	100.0
21. การจัดให้คนพิการได้เข้าศึกษาในระบบการศึกษาทั่วไปทุกระดับและหลากหลายรูปแบบเป็นไปตามแบบการจัดการเรียนร่วม	4	21.1	15	78.9
22. คนไทยทุกคนมีสิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา โดยรัฐต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี และรวมทั้งผู้พิการด้วย	0	0.0	19	100.0
23. คนพิการสามารถเลือกบริการทางการศึกษา สถานศึกษา ระบบ และรูปแบบการศึกษาได้	2	10.5	17	89.5
24. การจัดการศึกษาพิเศษในสถานศึกษาต้องได้มาตรฐาน และมีการประกันคุณภาพการศึกษา มีการจัดหลักสูตร กระบวนการ การทดสอบทางการศึกษา ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาสำหรับผู้พิการ พ.ศ. 2551 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542	2	10.5	17	89.5
25. การจัดทำหลักสูตรการศึกษาระดับต่างๆ ต้องมีลักษณะที่หลากหลาย ให้จัดตามความเหมาะสมของแต่ละระดับ โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพชีวิตของบุคคลให้เหมาะสม	0	0.0	19	100.0

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ข้อความรู้	ครู (N=19)			
	ตอบผิด (0 คะแนน)		ตอบถูก (1 คะแนน)	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
26. สถานศึกษาในทุกสังกัดต้องจัดให้มีการทำแผนการจัด แผนการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยให้สอดคล้องกับความ ต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนแต่ละคน	0	0.0	19	100.0
26. การจัดระบบโครงสร้างและกระบวนการในการจัด การศึกษา ให้ยึดหลักการมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันศาสนา สถาน ประกอบการ และสถาบันอื่น ๆ ร่วมด้วย	2	10.5	17	89.5
27. การบริหารและการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานให้ยึดเขต พื้นที่การศึกษา และให้มีการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสารและการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการและทุพพลภาพ	1	5.3	18	94.7
28. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีหน้าที่ดำเนินการจัด การศึกษา การจัดการเรียนร่วม การนิเทศ กำกับ ติดตาม อย่างมีประสิทธิภาพและทั่วถึง	0	0.0	19	100.0
29. การจัดการศึกษาให้ยึดหลักการศึกษาดลอดชีวิต ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และการพัฒนา สาระกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นปอย่างต่อเนื่อง	0	0.0	19	100.0

จากตารางที่ 12 แสดงให้เห็นว่า ครูมีความรู้ความเข้าใจในการสอนเด็กที่มีความ
ต้องการเป็นพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียน โดยตอบคำถามถูกร้อยละ 50 ขึ้นไป ในเรื่องของความรู้
เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการสอน รูปแบบและเทคนิคการสอน รวมทั้งกิจกรรม
ยกเว้นเรื่องการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ควรได้รับการจัดหลักสูตรที่เหมาะสม
กับปัญหาเด็กแต่ละคน เด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาจะมีปัญหาการเรียน

โดยเมื่อเด็กเรียนเนื้อหาใหม่แล้วลืมเนื้อหาเก่าที่เรียนผ่านมา ดังนั้นการสอนแบบบูรณาการ จะไม่ได้ผลต้องเน้นสอนเฉพาะวิชาและใช้วิธีสอนแบบซ้ำหลายครั้ง เพื่อให้เด็กเกิดการเรียนรู้ที่ดีขึ้นการสอนเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาต้องสอนด้วยหลักสูตรเดียวกับเด็กทั่วไป เพราะจะเกิดการแบ่งแยก ครูมีความรู้ความเข้าใจในการสอนเด็กที่มีความต้องการเป็นพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนในเกณฑ์ที่ดี

ตารางที่ 13 แสดงจำนวนและร้อยละของทัศนคติของผู้บริหารต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
เข้าเรียนร่วมในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อความ	ระดับทัศนคติ (ผู้บริหาร)					
	เห็นด้วย		ปานกลาง		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ฉันเชื่อว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษควรเรียนในโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาเฉพาะทางเท่านั้น จึงจะประสบความสำเร็จในการเรียนได้ (-)	10	53	4	21	5	26
2. ฉันคิดว่าปริมาณเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนรวมนั้นไม่ควรเกิน 2-3 คนต่อห้องเรียน จึงจะทำให้เด็กทุกคนสามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (+)	16	84	2	11	1	5
3. การจัดการเรียนรวมที่เป็นระบบสามารถช่วยพัฒนาความสามารถทางด้านการเรียนของเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้ (+)	18	95	1	5	0	0
4. ฉันคิดว่ากรณีที่เด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนทำให้การควบคุมนักเรียนทำได้ยาก (-)	5	26	4	21	10	53
5. ฉันคิดว่ากรณีที่เด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวมในโรงเรียนเป็นการเปิดโอกาสให้ใช้ชีวิตกับเด็กทั่วไปและช่วยให้มีการพัฒนาการด้านสังคมและการช่วยเหลือตัวเองที่ดีขึ้น (+)	18	95	1	5	0	0

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับทัศนคติ (ผู้บริหาร)					
	เห็นด้วย		ปานกลาง		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
6. ฉันคิดว่าการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษต้องมีสื่อหรือสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการช่วยเหลือที่เหมาะสมกับความพร้อมของแต่ละคน (+)	19	100	0	0	0	0
7. ฉันรู้สึกว่าการรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาเรียนรวมเป็นการเพิ่มภาระงานให้กับตัวเอง (-)	5	26	5	26	9	47
8. ฉันรู้สึกว่าการรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาเรียนรวมก็เหมือนจับปลาสองมือ ผลออกมาคือทั้งเด็กที่มีความต้องการพิเศษและเด็กทั่วไปก็ไม่ได้ความรู้เพิ่มเท่าที่ควร (-)	3	16	7	37	9	47
9. ฉันรู้สึกท้อใจที่มีภาระเพิ่มในการจัดเตรียมสื่อการสอนให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (-)	3	16	7	37	9	47
10. ฉันรู้สึกสงสารอยากช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (+)	3	16	3	16	13	68
11. ฉันยินดีที่จะอุทิศเวลาออกเหนือจากงานประจำช่วยสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (+)	17	89	2	11	0	0
12. ฉันสอนนักเรียนในห้องทุกคนให้ช่วยเหลือเพื่อนที่เป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (+)	16	84	1	5	2	11
13. ฉันไม่พร้อมที่จะดูแลเอาใจใส่สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (-)	4	21	2	11	13	68
14. ฉันพยายามที่จะเตรียมสื่อการสอนเพิ่มขึ้นสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (+)	3	16	2	11	13	68

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับทัศนคติ (ผู้บริหาร)					
	เห็นด้วย		ปานกลาง		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
15. ฉันไม่มีความสามารถในการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่าง ๆ (-)	3	16	4	21	12	63
16. ฉันพยายามที่จะหาความรู้ในเรื่องการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษเพิ่มเติมทุกครั้งที่มีโอกาส (+)	15	79	3	16	1	5
17. แม้โรงเรียนจะขาดแคลนบุคลากรก็ตามฉันพยายามที่จะจัดการเรียนการสอนให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ (+)	15	79	3	16	1	5
18. ฉันสามารถคัดกรองเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภทได้เป็นอย่างดี (+)	10	53	7	37	2	11

จากตารางที่ 13 แสดงให้เห็นว่าผู้บริหาร จำนวน 19 คน มีทัศนคติในระดับดี 9 คน คิดเป็นร้อยละ 47 ผู้บริหารมีทัศนคติในระดับปานกลาง 10 คน คิดเป็นร้อยละ 53 โดยแสดงให้เห็นเป็นรายข้อแยกตามข้อคำถามซึ่งเป็นข้อคำถามที่แสดงถึงทัศนคติในเชิงลบ (ได้แก่ ข้อที่ 1, 4, 7, 8, 9, 13 และ 15) ซึ่งผู้บริหารเลือกตอบไม่เห็นด้วย จำนวน 5 คน แสดงด้วยคะแนนมาก คิดเป็นร้อยละ 26 แสดงด้วยคะแนนมากและอีก 2 คน ตอบเห็นด้วย คิดเป็นร้อยละ 11 ซึ่งสรุปได้ว่าผู้บริหารมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดการเรียนร่วม

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนและร้อยละของทัศนคติของครูต่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ
เข้าเรียนร่วมในโรงเรียน จำแนกเป็นรายชื่อ

ข้อความ	ระดับทัศนคติ (ครู)					
	เห็นด้วย		ปานกลาง		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. ฉันเชื่อว่าเด็กที่มีความต้องการพิเศษควรเรียนในโรงเรียนที่มีการจัดการศึกษาเฉพาะทางเท่านั้น จึงจะประสบความสำเร็จในการเรียนได้ (-)	13	68	2	11	4	21
2. ฉันคิดว่าปริมาณเด็กที่มีความต้องการพิเศษที่เรียนร่วมนั้นไม่ควรเกิน 2-3 คนต่อห้องเรียน จึงจะทำให้เด็กทุกคนสามารถเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ (+)	16	84	3	16	0	0
3. การจัดการเรียนรวมที่เป็นระบบสามารถช่วยพัฒนาความสามารถทางการเรียนของเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้ (+)	18	95	1	5	0	0
4. ฉันคิดว่าการที่มีเด็กที่มีความต้องการพิเศษในชั้นเรียนทำให้การควบคุมนักเรียนทำได้ยาก (-)	8	42	6	32	5	26
5. ฉันคิดว่าการที่เด็กที่มีความต้องการพิเศษเรียนรวมในโรงเรียนเป็นการเปิดโอกาสให้ใช้ชีวิตกับเด็กทั่วไปและช่วยให้มีการพัฒนาการด้านสังคมและการช่วยเหลือตัวเองที่ดีขึ้น (+)	16	84	3	16	0	0
6. ฉันคิดว่าการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษต้องมีสื่อหรือสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการช่วยเหลือที่เหมาะสมกับความพร้อมของแต่ละคน (+)	19	100	0	0	0	0

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับทัศนคติ (ครู)					
	เห็นด้วย		ปานกลาง		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
7. ฉันรู้สึกว่าการรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาเรียนรวมเป็นการเพิ่มภาระงานให้กับฉันเอง (-)	2	11	5	26	12	63
8. ฉันรู้สึกว่าการรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเข้ามาเรียนร่วมก็เหมือนจับปลาสองมือ ผลออกมาคือทั้งเด็กที่มีความต้องการพิเศษและเด็กทั่วไปก็ไม่ได้ความรู้เพิ่มเท่าที่ควร (-)	2	11	3	16	14	74
9. ฉันรู้สึกท้อใจที่มีภาระเพิ่มในการจัดเตรียมสื่อการสอนให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (-)	3	16	3	16	13	68
10. ฉันรู้สึกสงสารอยากช่วยเหลือเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (+)	18	95	0	0	1	5
11. ฉันยินดีที่จะอุทิศเวลานอกเหนือจากงานประจำช่วยสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (+)	18	95	0	0	1	5
12. ฉันสอนนักเรียนในห้องทุกคนให้ช่วยเหลือเพื่อนที่เป็นเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (+)	17	89	2	11	0	0
13. ฉันไม่พร้อมที่จะดูแลเอาใจใส่สอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (-)	2	11	4	21	13	68
14. ฉันพยายามที่จะเตรียมสื่อการสอนเพิ่มขึ้นสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ (+)	15	79	4	21	0	0
15. ฉันไม่มีความสามารถในการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษประเภทต่าง ๆ (-)	4	21	8	42	7	37

ตารางที่ 14 (ต่อ)

ข้อความ	ระดับทัศนคติ (ครู)					
	เห็นด้วย		ปานกลาง		ไม่เห็นด้วย	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
16. ฉันพยายามที่จะหาความรู้ในเรื่องการสอนเด็กที่มีความต้องการพิเศษเพิ่มเติม ทุกครั้งที่มีโอกาส (+)	16	84	3	16	0	0
17. แม่โรงเรียนจะขาดแคลนบุคลากรก็ตาม ฉันพยายามที่จะจัดการเรียนการสอนให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษ (+)	17	89	2	11	0	0
18. ฉันสามารถคัดกรองเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละประเภทได้เป็นอย่างดี (+)	9	47	10	53	0	0

จากตารางที่ 14 แสดงให้เห็นว่า ครูจำนวน 19 คน มีทัศนคติในระดับดี 11 คน คิดเป็นร้อยละ 57 ครูมีทัศนคติในระดับปานกลาง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 5 โดยแสดงให้เห็นเป็นรายชื่อ แยกตามข้อความซึ่งเป็นข้อความที่แสดงถึงทัศนคติในเชิงลบ (ได้แก่ข้อ 1, 4, 7, 8, 9, 13 และ 15) ซึ่งครูเลือกตอบไม่เห็นด้วย จำนวน 5 คน แสดงด้วยคะแนนมาก คิดเป็นร้อยละ 26 ซึ่งสรุปได้ว่าครูมีทัศนคติที่ดีต่อการจัดการเรียนร่วม

ตารางที่ 15 แสดงค่าร้อยละของการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
ของครูและผู้บริหารด้านความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนร่วมใน โรงเรียนเอกชน

หัวข้อ	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนเอกชน	- เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กที่ได้พัฒนาการเรียนรู้อิงสังคม และปรับตัวเข้ากับผู้อื่น ใช้ชีวิตร่วมกับเด็กอื่นทั่วไป	19	50	1
	- รัฐบาลหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ ต้องเข้ามาดูแลจัดหลักสูตรอบรมจัดตั้งร่วมกับทาง โรงเรียน	3	7.9	7
	- ขาดครูที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการสอนเด็กพิเศษ	4	10.5	6
	- เปิดโอกาสให้นักเรียนและผู้ปกครองที่มีความต้องการได้เข้ามาเรียนร่วมกับเด็กปกติได้มีการจัดการศึกษาให้กับนักเรียน	8	21	5
	- ควรได้รับการสนับสนุน ส่งเสริมจากภาครัฐหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องส่งเสริม	12	31.6	2
	- มีการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีความหลากหลายรูปแบบไปในตัว	12	31.6	3
	- มีรูปแบบหลักสูตรที่สอดคล้องและเหมาะสม ด้วยโครงสร้างกระบวนการ รูปแบบ และความร่วมมือของหน่วยงานองค์กรต่าง ๆ	4	31.6	4

จากตารางที่ 15 แสดงให้เห็นว่า ทั้งครูและผู้บริหารมีข้อเสนอแนะในการสอนเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนเอกชน โดยแยกเป็นด้านได้ดังนี้ ด้านความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนเอกชน พบว่าครูและผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนร่วมมากที่สุดเกี่ยวกับเรื่องการเปิดโอกาสให้เด็กที่ได้พัฒนาการเรียนรู้อิงสังคม และปรับตัวเข้ากับผู้อื่นใช้ชีวิตร่วมกับเด็กอื่น ๆ ทั่วไป คิดเป็นร้อยละ 50 และน้อยที่สุดเกี่ยวกับเรื่องรัฐบาลหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบ ต้องเข้ามาดูแลจัดหลักสูตรอบรมจัดตั้งร่วมกับทาง โรงเรียนและขาดครูที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการสอนเด็กพิเศษ คิดเป็นร้อยละ 7.9

ตารางที่ 16 แสดงค่าร้อยละของการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
ของครูและผู้บริหาร ด้านความยากลำบาก/ปัญหา/อุปสรรคในการจัดการเรียนร่วม
ในโรงเรียนเอกชน

หัวข้อ	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ความยากลำบาก / ปัญหา/อุปสรรค ใน การจัดการเรียนร่วม ในโรงเรียนเอกชน	- เกิดปัญหาการเปรียบเทียบความแตกต่างใน การปฏิบัติทั้งของครูและของนักเรียน	22	2.6	14
	- ขาดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับเด็กพิเศษ โดยเฉพาะสื่อที่ต้องนำมาใช้กับการเรียนร่วม เช่น หนังสืออักษรเบรล สื่อสำหรับนักเรียนที่ มีความบกพร่องทางการเห็นที่มีความประสงค์ จะเรียนภาษาจีนและญี่ปุ่น ยังไม่มีสื่อในการ ช่วยสอน	19	50	1
	- ขาดครูผู้รับผิดชอบ โดยตรงที่จะทำหน้าที่ดูแล เด็กนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษไป เรียน และครูที่จบการศึกษาพิเศษในโรงเรียน ไม่มีหรือไม่	22	2.6	15
	- ทำให้สูญเสียงบประมาณในการปรับสถานที่ ให้มีความเหมาะสมกับการรับเด็กนักเรียนที่มี ความต้องการจำเป็นพิเศษเข้าไปเรียนร่วมกับ เด็กปกติภายในโรงเรียน	8	3.8	5
	- โรงเรียนเอกชนบางโรงเรียนยังไม่มีหลักสูตร การเรียน การสอนสำหรับเด็กนักเรียนที่มีความ ต้องการจำเป็นพิเศษอย่างเด่นชัด	7	5.4	2

ตารางที่ 16 (ต่อ)

หัวข้อ	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
	- โรงเรียนเอกชนส่วนมาก จัดการเรียน-การสอน โดยเน้นการพัฒนาให้นักเรียนด้านวิชาการ ให้สามารถสอบเข้ามหาวิทยาลัย หรือสถาบันอุดมศึกษา ขาดปรับกระบวนการจัดการเรียนรู้ การเรียน การสอนและการวัดผล ซึ่งพบว่าเกณฑ์การประเมินผลของเด็กพิเศษในแต่ละที่ไม่คล้ายกันทำให้การวัดประเมินเป็นไปไม่ตรงกัน	4	3.8	6
	- มีปัญหาในเรื่องของการดูแล ซึ่งจะต้องดูแลให้มากเป็นพิเศษและมีลูกเพื่อนล้อเลียน เพื่อนแกล้ง	3	2.8	11
	- ผู้ปกครองจะผลัดภาระให้กับ โรงเรียน โดยไม่ยอมสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับลูก เพื่อที่จะให้ลูกยอมรับและสามารถอยู่ร่วมกับเพื่อนที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งเป็นบทบาทของผู้ปกครองโดยตรง	4	3.8	7
	- ด้านงบประมาณที่จะต้องจัดสรรและหาทุนในการจัดสรรค่าวัสดุอุปกรณ์ และปรับปรุงสถานที่ในการรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเข้าเรียน	4	3.8	8
	- ครูผู้สอนที่จะปรับให้เข้ากับความต้องการของผู้เรียน	2	5.3	3
	- การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง การดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ	3	2.8	12
	- การจัดการเรียนร่วม ต้องใช้ความพยายาม ความอดทน ดูแล เอาใจใส่สูง	4	3.8	9

ตารางที่ 16 (ต่อ)

หัวข้อ	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
	- การดูแลนักเรียนเรียนร่วมที่มีความบกพร่องทางการมองเห็น ต้องส่งเสริมวิชาการ ทำอุปกรณ์ประกอบการเรียนต่าง ๆ พิมพ์เอกสารประกอบการเรียน	3	2.8	13
	- ไม่มีระบบหรือหลักสูตร โดยเฉพาะให้กับเด็กนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ หากมีนักเรียนพิเศษเข้ามาเรียนร่วมในสถานศึกษา ก็จะได้รับดูแลเป็นรายกรณี	5	3.8	10
	- การช่วยเหลือของครูคือ พยายามเข้าใจและลดภาระงานให้เหมาะสม บางครั้งก็ดูบ้างแล้วอธิบายเหตุผลเพื่อนเข้าใจเหตุผลบ้าง	2	5.3	4

จากตารางที่ 16 แสดงให้เห็นว่า ทั้งครูและผู้บริหารมีข้อเสนอแนะในการสอนเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเรียนร่วมใน โรงเรียนเอกชน โดยแยกเป็นด้านได้ดังนี้ ด้านความยากลำบาก ปัญหา อุปสรรค ในการจัดการเรียนร่วมใน โรงเรียนเอกชน พบว่าครูและผู้บริหารมีความยากลำบาก ปัญหาอุปสรรคในการจัดการเรียนร่วมใน โรงเรียนเอกชน ต่อการการจัดการเรียนร่วมมากที่สุดเกี่ยวกับเรื่องขาดสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับเด็กพิเศษ โดยเฉพาะสื่อที่ต้องนำมาใช้กับการเรียนร่วม เช่น หนังสืออักษรเบรลล์ สื่อสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเห็นที่มีความประสงค์จะเรียนภาษาจีนและญี่ปุ่นยังขาดสื่อในการช่วยสอน คิดเป็นร้อยละ 50 และน้อยที่สุดเกี่ยวกับเรื่องขาดครูผู้รับผิดชอบโดยตรงที่จะทำหน้าที่ดูแลเด็กนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษไปเรียนและครูที่จบการศึกษาพิเศษในโรงเรียน ไม่มีหรือไม่ และเกิดปัญหาการเปรียบเทียบความแตกต่างในการปฏิบัติทั้งของครูและของนักเรียน คิดเป็นร้อยละ 2.6

ตารางที่ 17 แสดงค่าร้อยละของการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
ของครูและผู้บริหาร ด้านการเล่าประสบการณ์ในการจัดการเรียนร่วมใน
โรงเรียนเอกชน

หัวข้อ	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
เล่าประสบการณ์ในการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนเอกชน	- หน่วยงานการคัดกรองนักเรียนแต่ละประเภทได้รับ การอบรม การใช้แบบคัดกรอง วิเคราะห์หลักการ พฤติกรรมต่างๆ และมีการอบรมการใช้ วิธีการใช้ เครื่องมือ การประเมิน ทั้งด้านการสื่อสาร ความบกพร่องทุกรูปแบบ หรืออาจมีแพทย์ด้านนี้มากขึ้น และอยู่ประจำโรงเรียนที่มีเด็กพิเศษจำนวนมาก	1	2.6	1
	- ให้ทำความเข้าใจผู้ปกครองในด้านการดูแลบุตรหลานที่เป็นเด็กพิเศษให้ถูกต้องตามหลักการและหลักความจริงที่จะสามารถจะพัฒนาเด็กให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข	1	2.6	2
	- จากประสบการณ์ที่เคยสอนจะใช้วิธีการสอน-การเรียนกิจกรรมร่วมกับเด็กทั่วไป แต่จะมาเน้นการทำแบบฝึกหัด	1	2.6	3
	- รูปแบบการดูแลเด็กพิเศษ โดยใช้ IT เข้ามามีบทบาทในการดูแลการเรียนการสอนเด็กพิเศษ และการดูแลเอาใจใส่ต่อเด็ก ผู้ปกครอง ครู เด็กมักพูดคุยกันเสมอถึงการดูแลที่ครู 1 คน ต้องเข้าใจเด็กแต่ละประเภท	1	2.6	4

จากตารางที่ 17 แสดงให้เห็นว่าทั้งครูและผู้บริหารมีข้อเสนอแนะในการสอนเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนเอกชน โดยแยกเป็นด้านได้ดังนี้ ด้านการเล่าประสบการณ์ในการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนเอกชนพบว่า ครูและผู้บริหาร

มีประสบการณ์เท่า ๆ กัน ได้แก่ ประสบการณ์ในการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนเอกชนมากที่สุดเกี่ยวกับเรื่องหน่วยงานการคัดกรองนักเรียนแต่ละประเภทได้รับการอบรมการใช้แบบคัดกรอง วิเคราะห์หลักการพฤติกรรมต่าง ๆ และมีการอบรมการใช้วิธีการใช้เครื่องมือการประเมิน ทั้งด้านการสื่อสาร การบกพร่องทุกรูปแบบหรืออาจมีแพทย์ด้านนี้มากขึ้น และอยู่ประจำโรงเรียนที่มีเด็กพิเศษจำนวนมากให้ทำความเข้าใจผู้ปกครองในด้านการดูแลบุตรหลานที่เป็นเด็กพิเศษให้ถูกต้องตามหลักการและหลักความจริงที่จะสามารถจะพัฒนาเด็กให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขส่วนประสบการณ์ที่น้อยที่สุดจะเป็นจากประสบการณ์ที่เคยสอนจะใช้วิธีการสอน-การเรียนกิจกรรมร่วมกับเด็กทั่วไป แต่จะมานั้นการฝึกปฏิบัติ รูปแบบการดูแลเด็กพิเศษโดยใช้ เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการดูแลการเรียนการสอนเด็กพิเศษ และการดูแลเอาใจใส่ต่อเด็กโดยผู้ปกครอง ครู เด็กมักพูดกันเสมอถึงการดูแลเด็ก ต้องเข้าใจเด็กในแต่ละประเภท ซึ่งยังมีประสบการณ์น้อยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 2.6 ซึ่งเท่ากันทุกข้อ

ตารางที่ 18 แสดงค่าร้อยละของการสำรวจข้อมูลเกี่ยวกับข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมของครูและผู้บริหาร ด้านความต้องการความช่วยเหลืออื่น ๆ ในการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนเอกชน

หัวข้อ	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
ความต้องการความช่วยเหลืออื่น ๆ ในการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนเอกชน	- ต้องการสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับนักเรียนเรียนร่วม เช่น เครื่องปรับเตอร์เบรล หนังสือเรียนที่เป็นอักษรเบรล สื่อการสอนที่เกี่ยวข้องกับอักษรเบรล ภาษาญี่ปุ่น	2	5.3	14
	- ต้องการมีครู บุคลากรที่มีความรู้ในด้านการศึกษาพิเศษ ผ่านการอบรมกระบวนการเรียน การสอนแบบเรียนเต็มรูปแบบ และมีบุคลากรการศึกษาอย่างพอเพียง และนักกิจกรรมบำบัด (ทีมสหวิชาชีพ) และเพื่อเกิดประโยชน์ในการฝึกเด็กพิเศษ	4	10.5	2
	- ต้องการงบประมาณ ในการจัดสรรค่าวัสดุ อุปกรณ์ และปรับปรุงสถานที่	4	10.5	13

ตารางที่ 18

(ต่อ)

หัวข้อ	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
	- ต้องการให้เขตพื้นที่การศึกษา เข้ามาช่วยดูแล เรื่องการออกไปรับรองเกี่ยวกับเด็กพิการ หรือ สิทธิพิเศษต่าง ๆ เกี่ยวกับเด็กพิเศษที่สถานศึกษา นั้นๆ ควรได้รับสิทธิ์	2	5.3	1
	- ต้องการให้มีการจัดทำหลักสูตรสำหรับเด็กพิเศษ เพื่อให้ตรงตามเป้าหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้ นอกจากนั้นควรมีแผนการสอนเฉพาะบุคคล และมีการวัดผลและประเมินผลสำหรับเด็กพิเศษ	5	13.2	7
	- ควรได้รับการสนับสนุน ส่งเสริมด้านต่างๆ เช่น งบประมาณ, สื่อ, การจัดการอบรมสวัสดิการ ให้กับครูโรงเรียนเอกชน	3	7.9	16
	- ครูที่สอนนักเรียน เรียนร่วมควรมีสวัสดิการมี เงินเพิ่มพิเศษสำหรับครูผู้สอน และเป็นครูที่จบ การศึกษาพิเศษโดยตรงใน โรงเรียนเอกชน	2	5.3	8
	- ทางโรงเรียนควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับระบบ การเรียนการสอนและการจัดการให้กับ ผู้ปกครอง เพราะผู้ปกครองส่วนใหญ่มักมีความ คาดหวังสูงและมักไม่ยอมรับว่าลูกของตนคือ เด็กพิเศษ และไม่คอยให้ความร่วมมือในการ พัฒนาน้องอย่างต่อเนื่อง	3	7.9	5
	- หน่วยงานการคัดกรองนักเรียนแต่ละประเภท ควรได้รับการอบรม การใช้แบบคัดกรอง วิเคราะห์หลักการ/ พฤติกรรมต่างๆ ควรมี การ อบรมการใช้ วิธีการใช้เครื่องมือ การ ประเมิน ทั้งด้านการสื่อสาร การบกพร่องทุก รูปแบบ หรืออาจมีแพทย์ด้านนี้มากขึ้นและอยู่ ประจำโรงเรียนที่มีเด็กพิเศษจำนวนมาก	4	10.5	15

ตารางที่ 18 (ต่อ)

หัวข้อ	ข้อเสนอแนะ	จำนวน	ร้อยละ	อันดับ
	- ให้ทำความเข้าใจผู้ปกครองในด้านการดูแลบุตรหลานที่เป็นเด็กพิเศษให้ถูกต้องตามหลักการและหลักความจริงที่จะสามารถจะพัฒนาเด็กให้อยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข	2	5.3	16
	- รูปแบบการดูแลเด็กพิเศษ โดยใช้ IT เข้ามามีบทบาทในการดูแลการเรียนการสอนเด็กพิเศษ และการดูแลเอาใจใส่ต่อเด็ก ผู้ปกครอง ครู เด็กมักพูดกันเสมอถึงการดูแลที่ครู 1 คน ต้องเข้าใจเด็กแต่ละประเภท	2	5.3	4
	- ต้องการสิ่งอำนวยความสะดวก สำหรับนักเรียนเรียนร่วม เช่น เครื่องปริ้นเตอร์เบรลล์ หนังสือเรียนที่เป็นอักษรเบรลล์ สื่อการสอนที่เกี่ยวกับอักษรเบรลล์ภาษาญี่ปุ่น	4	10.5	10
	- ต้องการมีครู บุคลากรที่มีความรู้ในด้านการศึกษาพิเศษ ผ่านการอบรมกระบวนการเรียน การสอนแบบเรียนเต็มรูปแบบ และมีบุคลากรการศึกษาอย่างพอเพียง และนักกิจกรรมบำบัด (ทีมสหวิชาชีพ) และเพื่อเกิดประโยชน์ในการฝึกเด็กพิเศษ	3	7.9	9
	- ควรให้เขตพื้นที่การศึกษา เข้ามาช่วยดูแลเรื่องการออกใบรับรองเกี่ยวกับเด็กพิการ หรือสิทธิพิเศษต่าง ๆ เกี่ยวกับเด็กพิเศษที่สถานศึกษานั้นๆ ควรได้รับสิทธิ์	5	7.9	12
	- ควรมีการจัดทำหลักสูตรสำหรับเด็กพิเศษ เพื่อให้ตรงตามเป้าหมายของหลักสูตรที่กำหนด	3	7.9	6
	- ควรทำความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการเรียนการสอนและการจัดการให้กับผู้ปกครอง เพราะผู้ปกครองส่วนใหญ่มักมีความคาดหวังสูงและมักไม่ยอมรับว่าลูกของตนคือเด็กพิเศษ	4	10.5	11

จากตารางที่ 18 แสดงให้เห็นว่าทั้งครูและผู้บริหารมีข้อเสนอแนะในการสอนเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษเรียนร่วมในโรงเรียนเอกชน โดยแยกเป็นด้านได้ดังนี้ ด้านความต้องการความช่วยเหลืออื่น ๆ ในการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนเอกชน พบว่าครูและผู้บริหาร มีความต้องการความช่วยเหลืออื่น ๆ ในการจัดการเรียนร่วมในโรงเรียนเอกชนมากที่สุดเกี่ยวกับเรื่องต้องการให้เขตพื้นที่การศึกษาเข้ามาช่วยดูแลเรื่องการออกใบรับรองเกี่ยวกับเด็กพิการหรือสิทธิพิเศษต่าง ๆ เกี่ยวกับเด็กพิเศษที่สถานศึกษานั้น ๆ ควรได้รับสิทธิคิดเป็นร้อยละ 13.2 และน้อยที่สุดเกี่ยวกับเรื่องรูปแบบการดูแลเด็กพิเศษ โดยใช้เทคโนโลยีเข้ามามีบทบาทในการดูแลการเรียนการสอนเด็กพิเศษและการดูแลเอาใจใส่ต่อเด็ก ผู้ปกครอง ครูเด็กมักพุดกันเสมอถึงการดูแลที่ครู 1 คน ต้องเข้าใจเด็กแต่ละประเภท คิดเป็นร้อยละ 5.3

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved